

Sprawa C-169/07

Hartlauer Handelsgesellschaft mbH

przeciwko

Wiener Landesregierung

i

Oberösterreichische Landesregierung

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Verwaltungsgerichtshof)

Swoboda przedsiębiorczości — Zabezpieczenie społeczne — Krajowy system opieki
zdrowotnej finansowany ze środków państwowych — System świadczeń rzeczowych —

System zwrotu kosztów wydatkowanych przez ubezpieczonego — Zezwolenie na
utworzenie prywatnej przychodni świadczącej ambulatoryjną opiekę dentystyczną —

Kryteria służące do oceny zapotrzebowania na utworzenie zakładu opieki
zdrowotnej — Zapewnienie opieki medycznej lub szpitalnej odpowiedniej jakości,
zrównoważonej i dostępnej dla wszystkich — Zapobieganie ryzyku poważnego
naruszenia równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego — Spójność —
Proporcjonalność

Opinia rzecznika generalnego Y. Bota przedstawiona w dniu 9 września
2008 r. I - 1723

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 marca 2009 r. I - 1751

Streszczenie wyroku

*Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług —
Ograniczenia — Ustawodawstwo krajowe wymagające uprzedniego zezwolenia
administracyjnego wydawanego zgodnie z zapotrzebowaniem rynku w celu utworzenia*

I - 1721

*samodzielnych ambulatoriów dentystycznych — Niedopuszczalność — Usprawiedliwienie względami interesu ogólnego — Brak**(art. 43 WE, 48 WE)*

Przepisy art. 43 WE i 48 WE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi do utworzenia prywatnego zakładu opieki zdrowotnej w formie samodzielnego ambulatorium dentystycznego wymagane jest uzyskanie zezwolenia, a zezwolenia tego nie udziela się, jeżeli w związku z istniejącą już ofertą świadczeń lekarzy, którzy zawarli umowy z kasami chorych, nie ma zapotrzebowania uzasadniającego utworzenie takiego zakładu, ze względu na to, że przepisy te nie poddają takiemu systemowi w równy sposób praktyk grupowych oraz że nie opierają się na warunku mogącym w wystarczający sposób zakreślić ramy uznania władz krajowych.

Takie uregulowanie nie jest właściwe do zapewnienia realizacji celów, którymi są zapewnienie opieki medycznej odpowiedniej jakości, zrównoważonej i dostępnej dla wszystkich oraz zapobieganie ryzyku poważnego naruszenia równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego. Po pierwsze omawiane uregulowanie nie zmierza w sposób spójny i systematyczny do wskazanych celów ze względu na to, że nie poddaje ustanowienia praktyk grupowych systemowi uprzednich zezwoleń w odróżnieniu od przypadku dotyczącego nowych

ambulatoriów dentystycznych, i to pomimo okoliczności, że praktyki grupowe oferują zasadniczo te same świadczenia opieki medycznej jak ambulatoria dentystyczne i że podlegają takim samym warunkom rynkowym oraz że pacjent nie dostrzega w wielu przypadkach różnicy między tymi strukturami. Po drugie, aby system uprzednich zezwoleń administracyjnych był uzasadniony, nawet gdy stanowi odstępstwo od podstawowej swobody tego rodzaju, powinien opierać się na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i znanych wcześniej kryteriach zapewniających jego odpowiedność, jeśli chodzi o wystarczające zakreślenie ram uznania władz krajowych. Nie jest tak, gdy wydanie zezwolenia na utworzenie nowego ambulatorium dentystycznego uzależnione jest od kryterium opartego na liczbie pacjentów przypadających na lekarza, która nie jest ani ustalona, ani uprzednio podawana do wiadomości zainteresowanych w jakikolwiek sposób lub gdy system uprzednich zezwoleń administracyjnych opiera się na metodzie, która może naruszać obiektywność i bezstronność rozpatrywania danego wniosku o wydanie zezwolenia.

(por. pkt 57, 58, 63–66, 68–72; sentencja)